

SPIS RZECZY:

Str.

Przedmowa do drugiego wydania 5 — 7

Rozdział I. Treść: Stosunek K.P.P. do przeszłości. Rola marksizmu w Polsce. Rozwój polskiego przemysłu a klasa robotnicza. Supremacja dążności do wyzwolenia narodowego nad wyzwoleniem socjalnem. I „Proletariat” i jego charakter polityczny. Przywódcy „Proletariatu”: Waryński, Kunicki, Dicksztajn. Prądy narodowe w „Proletariacie”. Dlaczego komuniści zapomnieli o „Proletariacie”. Związek Robotników Polskich i jego znaczenie. Wpływy „ekonomistów” rosyjskich na robotników polskich. Socjal - Demokracja Królestwa Polskiego i Litwy, jako bezpośrednia poprzedniczka K.P.P. Likwidacja przeszłości S.D.K.P. i L. przez Warskiego i rugowanie „luksemburgizmu” przez bolszewizm-leninizm. Stalin wbija ostatni gwóźdź w trumnę S.D.K.P. i L. Popieranie S.D.K.P. i L. przez lewicę Niemieckiej S.-D. Charakterystyka grupy kierowniczej S.D.K.P. i L. Poparcie rozłamu w S.D.K.P. i L. (1913 r.) przez bolszewików. „Rozłamowcy”, jako protoplaści obecnego kierownictwa K.P.P. Przeszczepianie na grunt polski rosyjskiego bolszewizmu. Walka Warskiego i komunistów krajowych z komunistami polskimi w Rosji. Wybielanie S.D.K.P. i L. przez III Zjazd K.P.P. Napiętnowanie Warskiego, jako renegata. Rewizja luksemburgizmu i przeszłości Lewicy P.P.S. Niezłazna rola P.P.S. — Lewicy. Niepodległość Polski — grobem dla Lewicy P.P.S. Usiłowania Warskiego w kierunku poprawienia jej opinii. Socjalistyczne partje mniejszości narodowych, jako fródla zasilające K.P.P.

9 — 31

Rozdział II. Treść: Sytuacja Polski po zmartwychwstaniu. Powstanie K.P.R.P. i jej I Zjazd. Platforma polityczna K.P.R.P. Nieuznawanie Polski niepodległej. Bojkot wyborów do Sejmu Ustawodawczego. Rosja Sowiecka — wzorem dla K.P.R.P. Pierwsza Konferencja K.P.R.P. Wojna sowiecko-polska i rola K.P.R.P. w tejże. Nadzieje K.P.R.P. na pomoc ze strony armji czerwonej. Polski Rewkom w Białymstoku. Przyczyny przegranej wojny przez armję czerwoną. Wrogi stosunek chłopów polskich do komunizmu. Komuniści niemieccy i Domski przeciw armji czerwonej. Opozycja Landy-Żarski w P.P.S. II Konferencja K.P.R.P. Cofanie się fali komunistycznej. Nowa taktyka komunistyczna. Jednolity front. Hołdy dla demokracji. III Konferencja K.P.R.P. Zwycięstwo kierunku Kostrzewy-Warskiego. Opozycja lewicowa Ślusarskiego. Wyjaśnienie rosyjsko-państwowych źródeł zmian taktyki. Strajki 1921 r. Rewizja zagadnienia rolnego. II Zjazd K.P.R.P. Zmiana programu rolnego i narodowościowego. K.P.R.P. w roli obrończyni niepodległości Polski. Burzliwy rok 1923. Nadzieje na rewolucję niemiecką. Przygotowanie nowego „1920 roku”. K.P.R.P. przyznaje polskość Górnego Śląska. Oferta K.P.R.P. pod adresem P.P.S. co do jednolitego frontu. Szermowanie hasłem „za naszą i waszą wolność”. Komuniści przeciw dzikim strajkom. Nowa porażka komunizmu w 1923 roku. Zapowiedź nowej zmiany taktyki. Przyczyny nienawiści komunistów do P.P.S. Dyskusja Domski-Brand. Początek walki z prawicowym oportunizmem. Czwórka opozycyjna z Domskim i Leńskim na czele

32 — 93

Rozdział III. Treść: V Kongres Kominternu. Dalszy spadek fali komunistycznej i załążki faszyzmu. Era demokratyczno-pacyfistyczna. Walka z prawicą i socjaldemokracją. Zmiana taktyki partyjnej. Rozbicie delegacji polskiej. Potępienie wodzów K.P.P. za poparcie Trockiego i Brandlera. Detronizacja wodzów i mianowanie nowego kierownictwa przez „Komisję Polską”. „Męsko-tragiczne” przemówienie Kostrzewy. Brutalna mowa Stalina. List otwarty Kominternu do K.P.R.P. Dezorientacja komunistów polskich. Platforma polityczna lewicowego kierownictwa. III Zjazd K.P.P. Przeciwpolskie stanowisko Bucharina, Zinowjewa i Mańulskiego. Narodziny teorii o socjal-faszyzmie. Potwierdzenie usunięcia z KC. starych wodzów. Stanowi-

sko utralewicowej grupy na Zjeździe. Ruch dywersyjny na kresach — t. zw. powstanie białoruskie. K.P.P. broni polskości Górnego Śląska. Bolszewizacja partji i jej znaczenie. Zmiana nazwy partji

94 — 142

Rozdział IV. Treść: Sytuacja polityczna w 1925 roku: kryzys pieniężny i bezrobocie. Rozkwit komunizujących organizacji chłopskich. Chaos polityczny. Terorystyczna działalność K.P.P. Kryzys utralewicowy w K.P.P. Akcja przeciw manewrom i ugodzie z socjalistami. Rozbicie lewicowego kierownictwa. Nowa „Komisja Polska”. IV Konferencja K.P.P. Rozwinięcie teorii „jednej reakcyjnej masy”. Refleksy stosunków rosyjskich w K.P.P. Stanowisko K.P.P. wobec teroru. Charakterystyka utralewicy. Odgrzewanie w K.P.P. „niepodległości”. Przygotowania do nowego wystąpienia rewolucyjnego. Stawka na walki wewnętrzne w społeczeństwie polskim. Wylonienie nowego koalicyjnego, wiernego Stalinowi, kierownictwa. Powrót części prawicy do władzy

143 — 163

Rozdział V. Treść: Dezorientacja K.P.P. przed przewrotem majowym. Przygotowania do bankructwa ideowo-politycznego K.P.P. Tezy o „pilsudczyźnie”. Stan organizacyjny K.P.P. przed przewrotem majowym. Rola K.P.P. w czasie przewrotu majowego. Rzekome „poparcie” przewrotu przez komunistów. Paraliż K.P.P. Pierwsze próby wycofania się z pozycji, zajętej w czasie przewrotu. Spór z Kominternem w przedmiocie głosowania na Prezydenta. Opinia Stalina, Thälmana i Bucharina o przewrocie i taktyce K.P.P. Początek walki frakcyjnej. Powody, dla których bolszewicy utrzymali na stanowiskach skompromitowane kierownictwo K.P.P. Upadek znaczenia Kominternu. Tezy „większości”, „mniejszości” i „czwórki drobnomieszczańskiej”. Najważniejsi działacze jednej i drugiej frakcji. Nowa „Komisja Polska”. Tezy Kostrzewy i Branda. Pouczanie przez Komintern K.P.P., jak stosować chytrą taktykę. Wrześniowe Plenum KC. w 1926 r. Istota zagadnień, o które toczyły się spory. Różnice w stanowiskach „większości” i „mniejszości”. Plusy i minusy obu frakcji. Dążenia „mniejszości” do obalenia KC. Atak na „nacional-bolszewizm” Bronowicza. IV Zjazd K.P.P. Rozłamowe tendencje i „klaj-

strowa" taktyka Kominternu. Nowe ustosunkowanie się sił w KC. i rola kominternowskich arbitrów. Sprawa ukraińska. Teoretyczna definicja faszyzmu. Fikcyjne rozwiązanie frakcyj. Rozłam w K.P.Z.U. Odejście inteligencji białoruskiej od komunizmu. Rozłam w Warszawie w K.P.P. w 1928 roku. VI Kongres Kominternu. Nowe przesunięcia w KC. K.P.P. Mianowanie trzech bolszewickich komisarzy. Nowy list otwarty Kominternu. Nowe teoretyczne koncepcje rewolucyjne przy pomocy armji czerwonej. Walka z prawicą w Rosji i początek końca „większości”. Artykuł Stefańskiego o P.P.S. i t. zw. „teoria obosieczności”. V Plenum KC. K.P.P. Walki i dyskusja nad oceną rozłamu w P.P.S. Kurs na „samodzielne” związki zawodowe. Jaskółki nowej zmiany kierownictwa K.P.P.

164 — 218

Rozdział VI. Treść: K.P.P. w czasie kryzysu gospodarczego. Wygrywanie kryzysu przez K.P.P. Rozłam w P.P.S.-Lewicy. VI Plenum KC. K.P.P. Nowa taktyka związkowa. Rozprawa z prawicą. Organizacyjne przesunięcia w kierownictwie. Koniec walk frakcyjnych. Bunt Królikowskiego. Teoria o imperjalizmie polskim. Platforma zastrzeżeń b. „większościowców”. Rugi funkcjonariuszów. VII Plenum KC. Prawicowa opozycja i jej kapitulacja. Opozycja „fiedlerowców”. Przygotowania do zjazdu partyjnego. V Zjazd K.P.P. Komuniści wobec „sprawy brzeskiej”. Głęboki kryzys w Z.S.R.R. w 1930 roku i nowe obawy wojny. Nastawienie V Zjazdu na akcję sabotażową. Alarmy o organizacyjnym „nienadążaniu”. Obrona Z.S.R.R. Perspektywy kryzysu politycznego. Akcja sabotażowa w Małopolsce Wschodniej. Proces komunistyczny w Łucku. Rozgrom opozycji prawicowej. Nowy Komitet Centralny. Klęska wyborcza K.P.P. jesienią 1930 r. Zawieszenie Komitetu Warszawskiego K.P.P. „Wojenne” II Plenum K. C. Powstanie grupy „Pietrka”. Dyskusja o strajku powszechnym. Siły K.P.P. w cyfrach i skład socjalny jej członków. Ukryte walki w KC. III Plenum KC. i modyfikacja hasła „samookreślenia dla Ukrainy i Białorusi”. Zwrot w sprawie narodowościowej. Walka z traktatem wersalskim. Stosunek K.P.P. do teroru. Rewelacyjny artykuł Żbikowskiego o planach wojennych sztabu armji czerwonej i taktyce komunistów. Konflikt z Kominternem. Powszechny strajk dnia 16 marca 1932 roku i jeszcze jedno bankructwo komu-

nistycznych teoryj. Wyrzeczenie się jednolitego frontu. VI Zjazd K.P.P. Projekt programu K.P.P. Zmiana hasła o ziemi. Grupa trockistowsko-prawicowa. Rekonstrukcja kierownictwa. Zdradzieckie stanowisko K.P.P. w sprawie Górnego Śląska i Pomorza 219 — 238

Rozdział VII. Treść: Zwycięstwo hitleryzmu ciosem śmiertelnym dla komunizmu.. Nieudany nawrót do taktyki jednolitego frontu. Zmiana kursu polityki sowieckiej i kłopot K.P.P., wynikający z tej zmiany. Wykorzystywanie zajęć chłopskich w Małopolsce. Kryzys K.P.Z.B., K.P.Z.U. i aresztowanie ich członków. Charakterystyczne cechy rozkładu K.P.P. Powstanie Opozycji Robotniczej. Legalna prasa partyjna. XIII Plenum Kominternu i wyraz niewiary w siły komunizmu. Zwycięstwo Leńskiego na tle taktyki strajkowej. Zasadnicza zmiana polityki zagranicznej Z.S.R.R. II Styczniowe Plenum KC. K.P.P. Nowe dążenia K.P.P. do jednolitego frontu. Rozkład K.P.P. na tle rzekomej prowokacji. Próby dywersji komunistycznej w P.P.S. Wejście Z.S.R.R. do Ligi Narodów i bankructwo mitu moskiewskiego marksizmu 289 — 315

Rozdział VIII. Treść: 15-lecie K.P.P. Plany strategiczne uchwycenia władzy. Znaczenie K.P.P. z punktu widzenia bezpieczeństwa Państwa. Moja odpowiedź komunistom 316 — 325

Wykaz nazwisk 333 — 343